

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus HUMANIS. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 1. Quomodo tollatur suspensio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

9. Ab adm-
nistratio-
ne tempo-
rali & spi-
rituali.

stratione temporali & spirituali. Administratio tem-
poralis est, qua quis potest agere in iudicio de iuri-
bus & possessionibus beneficij. Administratio spiri-
tualis, qua administrantur alijs Sacramenta, vel
exercetur iurisdictio. Vnde qui sic suspensus est,
potest celebrare Missam, non tamen potest alicui
subministrare Sacramentum.

10. A colla-
tione Sa-
cramento-
rum.

Decimus: A collatione Sacramentorum: nem-
pe, quæ fit tanquam ex officio. Vnde si solemniter
baptizet, qui sic suspensus est, fit irregularis, non
autem si absque solemnitate. Item si aliquod aliud
Sacramentum conferat. Nam cætera omnia cen-
sentur conferri ex officio, seu cum solemnitate.

11. Ab in-
gressu Ec-
clesiæ.

Vndecimus modus: Quo quis suspenditur ab
ingressu Ecclesiæ. Hic prohibetur Primò: Exer-
citiu[m] solemne cuiusvis Ordinis intra Ecclesiam,
ita vt si intra eam celebret, vel absoluat, cantet
Epistolam, &c. fiat irregularis. Extra tamen Ec-
clesiã, v.g. in Oratorio priuato, potest celebrare,
& alios actus Ordinum subire, iuxta communem
sententiã; quia Canõ solũ loquitur de Ecclesiã.
Secundò: Prohibetur ei, ne audiat diuina Officia
in Ecclesia. Extra tempus tamẽ diuini Officij po-
test orare in Ecclesiã, & percipere Sacramentum
Pœnitentiæ, & Eucharistiã. Tertiò: Prohibetur
Ecclesiastica sepultura, tam in cœmeterio, quàm
in Ecclesia.

CAPVT III.

Quibus modis suspensio ipsa suspē-
datur, seu, impediatur, ita vt
effectum non habeat?

11. Quid sit
censuram
suspendi.

Notandum est: Censuram suspendi, quando
remanente ipsius censuræ substantiã effectus
eius ad tempus impeditur, sic vt si quis tunc cele-
bret, neque irregularis fiat, neque peccet.

Respondeo & Dico Primò: Appellatio, quæ
præcedit sententiã suspensionis, communiter ir-
ritam & nullam reddit ipsam suspensionem. Ratio
est: quia legitima appellatio aufert Iudici potesta-
tem vlteriùs procedendi; idque ex iuris dispositio-
ne: vt patet ex Cap. Ad hac, de Appellationibus.
Dixi, communiter; quia appellatio non semper irri-
tat sententiã sequentem; nempe quando iudici
conceditur, vel iure, vel speciali mandato, vt pro-
cedat non obstante, vel, postposita omni appellatione; vt
sepẽ videre est in Concilio Trident. Item quando
appellatio non est probabilis: vt patet Cap. Ad no-
stram, de Appellationibus, vbi dicitur; Remedium
appellationis, quod iure introductum est ad subleuandos
innocios, non debere in patrocinium improborum conuerti.

Appellatio
præcedens
non semper
suspendit
sequentem
sententiã.

Dico Secundò: Appellatio post sententiã ali-
quando suspendit, aliquando non suspendit cen-
suram suspensionis.

12. Appellatio
subsequens
subinde
suspendit
censuram,
subinde no.

Non suspendit, quãdo censura suspensionis erat
ab ingressu Ecclesiæ, vel à diuinis officijs; vt ha-
betur Cap. Is cui, de Sententiã excommunicatio-
nis in 6. Præterea nullam suspendit censuram sus-
pensionis, quæ est in materia merè spirituali; vt ibi-
dẽ docet Glossa communiter recepta. Ratio esse
potest; quia officia illa spiritualia quotidie ferè ob-
euntur; vnde par erat, vt censura, quã illa prohi-
bentur, statim vim suam haberet, nec posset per
appellationem superuenientem impediri. Confir-
matur: quia alioqui vix vnquam posset ad senten-
tiã executionem perueniri.

Suspendit autẽ Appellatio superueniens ipsam
censuram suspensionis, quãdo censura vel satur in
materia merè temporali; vt, si suspensus sis per iu-
dicẽ à fructibus beneficij, & appelles post senten-
tiã, poteris fructus percipere. Pari modo si sis
suspensus à beneficio: nam suspensio à beneficio
non suspendit à titulo, qui est spiritualis, sed à fru-
ctibus, qui sunt res temporalis. Vnde talis suspen-
sio nõ censetur esse à re spiritali, sed à temporali,
vel mixtã, quæ non comprehenditur Cap. Is cui.
Ita docet Innocentius Cap. Ad hac, & Panormi-
tanus ibidẽ. Pari modo suspensio à Pontificali-
bus suspenditur per appellationem sequentem, iuxta
Panormitanum supra; quod est probabile, nam
hæc suspensio est mixta.

Dico Tertiò: Auctoritate iudicis suspendi po-
test nõ solũm cẽsura interdicti personalis ob cul-
pam propriã lata, sed etiam censura suspensionis.
Colligitur ex Cap. Dilectus, de Appellationibus.

13. Auctores
Iudicis sus-
pendi cen-
suram sus-
pensionis.

Vbi Nota: Si interim, dum ita suspensa est cen-
sura per iudicem ad tempus, appellationem insti-
tuas, suspendes vlteriùs ipsam suspensionem. Patet
ex Cap. allato: v.g. Petrus suspensus est ab Ordina-
rio à diuinis officijs, vel ab Ordine Sacerdotij;
postea Ordinarius ob aliquã causam suspendit ad
triduum hanc censuram, concessã potestate, vt in-
terim possit celebrare; si Petrus intra illud triduum
appellet ad Pontificem, vel Legatum, ostensus
suspensionem esse inualidam, manebit illa censura
etiam post triduum suspensa, ita vt possit celebrare,
donec causa fuerit per superiorem definita. Ratio
est: quia quando hæc appellatio fuit facta, censura
nõ habebat suum vigorem, sed erat suspensa; vnde
appellatio in eã potuit vim habere: sicut si quis
sub conditione esset suspensus, vel excommunicatus,
ante conditionis impletionem, censura non
haberet suum effectũ, vnde posset tunc appellare:
secũs est, quando conditio iam est impleta.

Interim
appellare
potest.

CAPVT IV.

De Absolutione à suspensione.

DVBIVM I.

Quomodo tollatur suspensio.

Respondeo: Quasdam per se desinere sine vlla
absolutione: vt quæ constitutæ sunt ad ter-
minum certi temporis, vel ad certam actionem, vel
actionis cessationem. Tales sunt, quæ ponuntur
ad mensem, ad annum: itẽ, donec satisfaciat, donec pœ-
niteat, donec concubinam relinquat, &c. Alias verò
tollit per absolutionem superioris, vel delegati.

14

DVBIVM II.

Quis possit absoluerẽ à suspensione.

Dico Primò: Si suspensio posita sit à iure ad
certũ tempus, vel donec satisfaciat, aut pœniteat,
nemo præter Papã potest ab eã ante tempus præ-
scriptum absoluerẽ. Ratio est, quia hoc esset dis-
pensare in iure. Ius enim vult hunc ad illud tem-
pus esse suspensum. Ita Glossa in Cap. Cupientes,
de Electione, in 6. §. Ceterum, Siluester Verbo
Suspensio, num. 8.

15. Suspendit
à iure ad
certum
tempus, ne-
mo absol-
uat præter
Papam.

Aduerte tamen, si talis suspensio esset occulta,
posset tolli per Episcopum ex concessu Concilij
Tridentini sess. 24. c. 6. vbi Episcopis dat facultatem dis-

Excipe ca-
sum.